

แบบรายงานนวัตกรรม โรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก(Active Learning) ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร)

โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือรับรองผลงาน

ข้าพเจ้า นายสมประสงค์ ยมนา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร) ได้ออกหนังสือฉบับนี้ให้ไว้ เพื่อยืนยันว่า นางสาวภัทรพร ปัตตนาณย์ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านธาตุน้อย (สิงห์ประชาวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำผลงาน โรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก (Active Learning) เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชา วิทยาคาร) จริง

ออกให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

นายสมประสงค์ ยมนา

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร)

คำนำ

รายงานนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลโรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต ๑ ในการจัดทำรายงานนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิตดีขึ้น และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร)

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานนี้จะให้ความรู้และเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษา หากมีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ชื่อนวัตกรรม	๑
ชื่อ - นามสกุล(เจ้าของนวัตกรรม)	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม	๑
วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม	๒
ขอบเขตการศึกษา(เนื้อหา/กลุ่มเป้าหมาย/ระยะเวลา)	๒
กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม	๒
ขั้นตอน วิธีการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม	๑๐
การหาคุณภาพของนวัตกรรม	๑๐
การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา/แก้ปัญหา	๑๐
ผลการใช้นวัตกรรม	๑๐
สรุปผลการใช้นวัตกรรมและการอภิปรายผล	๑๑
ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและต่อยอดนวัตกรรม	๑๑
บรรณานุกรม	๑๒
ภาคผนวก	๑๓

แบบรายงานนวัตกรรม โรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ชื่อนวัตกรรม การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล

ชื่อ - นามสกุล(เจ้าของนวัตกรรม) โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร)

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต ๑

หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๘๕๕๔-๗๓๐๗

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้คนไทยได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพและได้ประกาศจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียน เพื่อขับเคลื่อนหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ภายใต้ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยเน้นความสำคัญของทักษะที่จำเป็นพื้นฐาน ที่ส่งผลสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย และจะเป็นการกระตุ้น เร่งรัด ส่งเสริม สนับสนุนการนำบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และสร้างความเข้มแข็งในการกำกับติดตามและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ การศึกษามุ่งเป้าหมายพัฒนาศักยภาพของคน ศักยภาพของชุมชน และกำลังคนของสังคมไทยให้พึ่งตนเองได้ มีความมั่นใจ มีความภาคภูมิใจ มีศักดิ์ศรี และร่วมมือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เป็นการสร้างความสามารถทางปัญญา ซึ่งประกอบด้วยการเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสมรรถนะในการเรียนรู้อย่างรอบด้าน เป็นองค์รวมด้วยตนเองและจากสื่อรอบๆ ตัวอย่างต่อเนื่อง การศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร) มีนโยบายกระตุ้นผู้เรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร) ได้ดำเนินงานเพื่อพัฒนายกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น ตามยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายคือ คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ประเด็นการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต เป้าหมายระดับประเด็น คือ คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญาและคุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีแผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น และมีเป้าหมายแผนแม่บทย่อย วัยเรียน/วัยรุ่น มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ครอบถ้วน รู้จักคิดวิเคราะห์ รัก

การเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิตดีขึ้น

ซึ่งทางโรงเรียนได้ดำเนินการ โดยให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนทุกคน ติดตามผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทุกระดับชั้น ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ ที่ผ่านมามีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีผลการเรียน เป็น ๐ ร และ มส ดังนั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาการ) เล็งเห็นถึงความสำคัญเรื่องยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้นักเรียนทุกคนในปีการศึกษา ๒๕๖๖ มีผลการเรียนที่ดีขึ้น และยังเป็นที่ยอมรับระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคนให้ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสง่างามและมีความสุข

๒. วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม

๑. เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นเต็มตามศักยภาพ
๒. เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ได้อย่างมีความสุข
๓. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิตดีขึ้น

๓. ขอบเขตการศึกษา(เนื้อหา/กลุ่มเป้าหมาย/ระยะเวลา)

๑. นักเรียนระดับชั้นอนุบาล ๒ – ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๗
๒. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๔. กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม

๑. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผล

๑.๑ ความหมายของการประเมินผล

ความหมายของการประเมินผล ได้มีนักวิชาการต่างๆหลายท่านได้ให้ความหมายของการประเมินผลที่หลากหลาย สามารถรวบรวมได้ดังนี้

โพรวัส (Provus) การประเมินคือ การวัด (Measurement) ในระยะแรก “การวัด” และ “การประเมิน” ถือเป็นเรื่องที่มีความหมายเดียวกันเนื่องจากการประเมินเป็นศาสตร์ที่มีแหล่งกำเนิดมาจากศาสตร์

แห่งการวัดในด้านหนึ่งการนิยามว่าการประเมินคือ การวัด มีข้อดีในแง่ที่ทำให้การประเมินมีความเป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์ที่มีความเป็นปรนัย และความเที่ยงตรง อย่างไรก็ตามก็ตีผลเสียที่ตามมาคือนักประเมินมีบทบาทเป็นเพียง “นักเทคนิคการวัด” ที่มุ่งสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะของบุคคล การประเมินจึงผูกติดอยู่กับการตีความหมายของคะแนน ที่ได้จากเครื่องมือมาตรฐานของการวัดมากเกินไป ทำให้มองข้ามตัวแปรเชิงประเมินที่สำคัญ ที่ไม่สามารถใช้วิธีการเชิงปริมาณมาวัดเท่านั้น (Provus . ๑๙๗๑)

รอสซีและฟรีแมน (Rossi and Freeman) การประเมินคือ การช่วยการตัดสินใจ (Assistant in decision – making) กล่าวคือ การประเมินช่วยเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการบริหารงาน การประเมินจึงขยายขอบเขตนอกเหนือไปจากการประเมินมนุษย์ เช่น ประเมินโครงการ ทรัพยากร มาตรการดำเนินงาน เป็นต้น นอกจากนั้นความต้องการในการทำนายหรือคาดการณ์ (needs of forecasts) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความซับซ้อนและอาศัยเทคนิควิธีของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทำให้ผู้ประเมินจำต้องให้ความสำคัญกับสมมติฐานที่ตั้งขึ้นเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจหรือการคาดการณ์ (Rossi and Freeman. ๑๙๙๓: ๑๐๓)

ครอนบัค (Cronbach) กล่าวเสริมนิยามดังกล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการเก็บรวบรวมและใช้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจ จุดมุ่งหมายหลักของการประเมินโครงการอยู่ที่ความต้องการทราบผลของโครงการ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน รวมทั้งส่วนใดของโครงการที่ควรปรับปรุงแก้ไข (Cronbach. ๑๙๖๓)

แอลคิน(Alkin) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการของการทำให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจด้วยการคัดเลือกข้อมูลที่เหมาะสม รวบรวมและวิเคราะห์เพื่อจัดทำรายงานสรุปสารสนเทศ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม (Alkin. ๑๙๖๙: ๒-๙)

ไทเลอร์(Tyler) กล่าวว่า การประเมินเป็นการเปรียบเทียบระหว่าง “สิ่งที่เป็นจริง” (what is) กับ “สิ่งที่ควรจะเป็น” (what should be) (Tyler. ๑๙๕๐)

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) กล่าวว่า การประเมินเป็นการกำหนดปัญหาการเก็บรวบรวมข้อมูลและเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเพื่อให้การตัดสินใจนั้นเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด (Stufflebeam. ๑๙๗๑)

สคริฟเวน (Scriven) การประเมินคือ การตัดสินคุณค่า (Determining of worth or value) นิยามดังกล่าวถือเป็นนิยามกระแสหลัก (Mainstream) ของการประเมิน โดยผู้ประเมินจะต้องมีความเชี่ยวชาญในการสังเกตและอาศัยหลักเหตุผล กล่าวอีกอย่างก็คือแนวคิดดังกล่าวถือว่า ถ้าผู้ประเมินมิได้ตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมินถือว่าผู้ประเมินยังทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์ (Scriven. ๑๙๖๗)

การประเมินเป็นกิจกรรมและวิธีการศึกษาเพื่อค้นหาคุณค่าของความจริงภายใต้บริบทของสังคม ซึ่งมีความสลับซับซ้อนค่อนข้างมาก ฉะนั้นการประเมินจึงเป็นกระบวนการที่มีความละเอียดอ่อน และ

จะต้องอาศัยองค์ความรู้ในเชิงสหวิทยาการ (Inter- disciplinary) อาทิเช่น ปรัชญา วิทยาศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ เป็นต้น การให้ความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับข้อสรุปของ ปีเตอร์เอชโรซซี และเฮาเวิร์ดอีฟรีแมน (Peter H. Rossi and Howard E. Freeman. ๑๙๙๓: ๕๔) ที่เสนอว่าทฤษฎีการประเมินและการศึกษาวิจัยคือ วิธีการศึกษาสังคมอย่างเป็นระบบภายใต้เทคนิคการวิจัยรวมทั้งการนำองค์ความรู้ที่มีความหลากหลาย (Several discipline) มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ตามแต่ละบริบท ไม่ว่าจะเป็น การกำหนดกรอบความคิดและการรับรู้ (Conceptualization) การออกแบบ (Design) การวางแผน (Planning) และการนำไปใช้ (Implementation)

จากการศึกษาเอกสารของนักวิชาการชาวไทยและนักวิชาการชาวต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ นิยามของการประเมินผลสรุปได้ว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและ สรุปข้อมูลของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง เพื่อใช้ในการพิจารณาคุณค่าโดยวิธีดำเนินการต้องมีหลักเกณฑ์น่าเชื่อถือ

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการประเมินผล

มีนักทฤษฎีแบ่งกลุ่มทฤษฎีการประเมินเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ๆ ได้ดังนี้

๑. กลุ่มประโยชน์นิยม (Utilitarianism) นักทฤษฎีในกลุ่มนี้เชื่อว่าเป้าหมายของการประเมินคือ การสร้างประโยชน์แก่สังคม การประเมินจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อนำผลที่ได้จากการประเมินนั้นไปสร้างประโยชน์แก่ สังคมและคนหมู่มาก (สถาบันพระปกเกล้า. ๒๕๔๘: ๒-๖)

๒. กลุ่มพหุนิยม (Pluralism) นักทฤษฎีในกลุ่มนี้เชื่อว่าเป้าหมายของการประเมินไม่ควรมีเพียง หนึ่งเดียว การประเมินควรเป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองเป้าหมายได้หลายด้าน เช่นการประเมินเพื่อแสดงกลไกแห่ง อำนาจในการติดตาม/ควบคุม/ดูแลการดำเนินงานต่างๆ เป็นต้น นักทฤษฎีในกลุ่มนี้ส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจาก แนวคิดสำนักอรรถาธิบายญาณนิยม (Intuitionism) ซึ่งเชื่อว่าเป้าหมายของการประเมินอยู่ที่ “การตัดสินใจคุณค่า” ของสิ่งของหรือเหตุการณ์ที่ทำการประเมินผ่านการใช้ความรู้, ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญของผู้ประเมิน (สถาบันพระปกเกล้า. ๒๕๔๘: ๒-๖)

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการประเมินผลนั้นมีหลากหลาย (Variety of practical reasons) ไม่ว่าจะเป็นการช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ (Aid in decision) ว่าโครงการดังกล่าวจะดำเนินการต่อไปอย่างไร เพื่อ ปรับปรุง (Improved) เพื่อขยาย (Expanded) เพื่อลดหรือจำกัด (Curtailed) เพื่อเข้าถึงอรรถประโยชน์ (Utility) ของโครงการและการริเริ่มสิ่งใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) โครงการ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้สนับสนุนโครงการด้วยการสร้างความเป็นเหตุเป็นผล และสามารถตรวจสอบได้ (Accountability) นอกจากนั้นการประเมินยังช่วยเพิ่มความเป็นแก่นสาร (Substantive) และสนับสนุนองค์ความรู้ของระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์

๑.๓ วิธีการประเมินผล

รอสซีและฟรีแมน กล่าวว่า ปัญหาสังคมโดยทั่วไปจะถูกจำแนกโดยผู้นำทางการเมืองและทางจริยธรรม (Political and moral leaders) รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ซึ่งผู้ประเมินจะมีบทบาทสำคัญในการนิยามและกำหนดธรรมชาติ (Natural) ขนาด (Size) และการแยกแยะสภาพปัญหา (Distribution of the problem) ผ่านกระบวนการที่เป็นระบบ (Rossi and Freeman. ๑๙๙๓: ๑๐๓) และโดยทั่วไป วิธีการประเมินถูกจำแนกออกเป็น ๒ แนวทางหลัก ได้แก่

๑.อัตนัยนิยม (Subjectivism) แนวคิดของกลุ่มนี้เลือกใช้วิธีการเชิงธรรมชาติ (naturalistic approach) ซึ่งอยู่บนหลักการของวิธีดำเนินงานที่ยืดหยุ่น รวบรวมข้อมูลรอบด้านตามสภาพธรรมชาติและใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ประเมินแต่ละคนเป็นเกณฑ์ในการสรุปผล วิธีการดังกล่าวตั้งอยู่บนแนวคิดที่ว่า การตัดสินว่าอะไรจริงหรือเท็จ/มีคุณค่าหรือไม่ เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับจิตของปัจเจกบุคคลว่าจะมองความจริงหรือคุณค่าอย่างไร ไม่มีมาตรการที่แน่นอนในการกำหนดคุณค่าของสิ่งต่างๆ ฉะนั้นในทางปฏิบัติผู้ประเมินจึงควรกำหนดมาตรฐาน หรือเกณฑ์ในการตัดสินคุณค่าขึ้นมาเองด้วยเหตุและผล ซึ่งการจะทำเช่นนั้นได้จำเป็นต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถของแต่ละ ปัจเจกบุคคล (สถาบันพระปกเกล้า. ๒๕๔๘: ๒-๖)

๒. ปรนัยนิยม (Objectivism) วิธีการประเมินที่ถือเป็นลักษณะเฉพาะของแนวคิดนี้คือ วิธีการเชิงระบบ (Systematic approach) ซึ่งเป็นวิธีการที่มีการวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ใช้เครื่องมือที่มีมาตรฐานในการเก็บข้อมูล โดยมีความพยายามที่จะควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนให้มากที่สุด วิธีการดังกล่าวสะท้อนแนวคิดของกลุ่มที่เชื่อว่า มนุษย์สามารถรู้ว่าจะอะไรจริงหรือเท็จ/มีคุณค่าหรือไม่ เป็นสิ่งที่สามารถกำหนดเป็นมาตรการสากลได้ เพราะความจริงเป็นสิ่งที่สากล (universal) การสร้างเครื่องมือที่มีมาตรฐานจะนำไปสู่การค้นพบความจริงและคุณค่าของความจริงได้ ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้จากความรู้ ประสบการณ์ และที่สำคัญคือการผ่านการฝึกฝนอบรมของผู้ประเมิน (สถาบันพระปกเกล้า. ๒๕๔๘: ๒-๗) นอกจากการแบ่งวิธีการของการประเมินออกเป็น ๒ มิติคือ อัตนัยนิยม และปรนัยนิยม นักทฤษฎี การประเมินยังจัดประเภทของการประเมินออกอีก ๒ มิติคือ มิติทางด้านวัตถุประสงค์ และมิติทางด้านวิธีการ มิติทั้งสองนำไปสู่การจัดประเภทการประเมินออกเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่

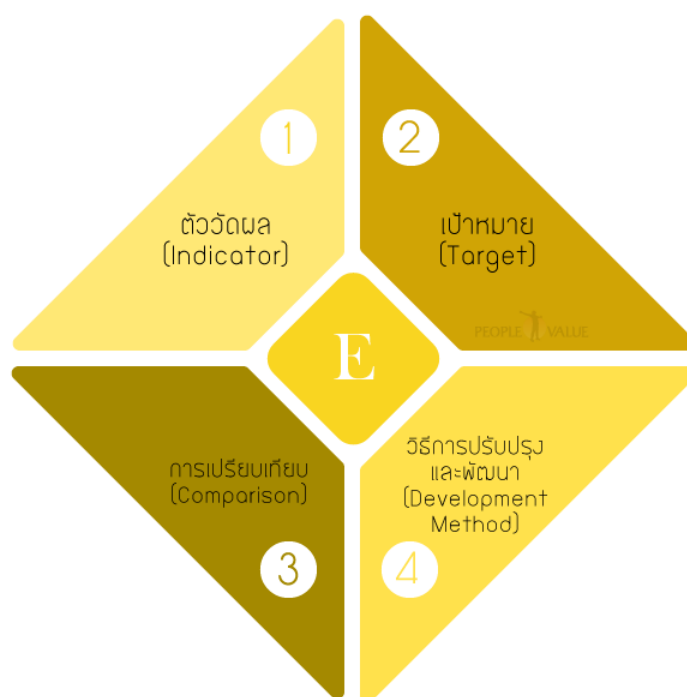
๑. การประเมินที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิงระบบ (Systematic decision-oriented evaluation หรือ SD Models) การประเมินประเภทนี้เน้นการใช้วิธีเชิงระบบเพื่อการเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องสำหรับการตัดสินใจ

๒. การประเมินที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิงธรรมชาติ (Naturalistic decision-oriented evaluation หรือ ND Models) การประเมินประเภทนี้เน้นการใช้วิธีธรรมชาติเพื่อการเสนอสารสนเทศ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องสำหรับการตัดสินใจ

๓. การประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่าโดยใช้วิธีเชิงระบบ (Systematic value-oriented evaluation หรือ SV Models) การประเมินประเภทนี้เน้นการใช้วิธีเชิงระบบเพื่อให้นักประเมินทำการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน

๔. การประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่าโดยวิธีเชิงธรรมชาติ (Naturalistic value-oriented evaluation หรือ NV Models) การประเมินประเภทนี้เน้นการใช้วิธีเชิงธรรมชาติเพื่อให้นักประเมินทำการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน

สรุปว่า วิธีการประเมินนั้นมีหลายวิธี โดยจะครอบคลุมในวิธีการประเมินที่เน้นการวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน และวิธีดำเนินงานที่ยืดหยุ่นเพื่อให้ได้ผลการประเมินตามที่ต้องการ

การประเมินผล คือ การนำผลลัพธ์ของการเรียนรู้มาเทียบกับเป้าหมายที่ต้องการ เพื่อให้ทราบว่ามีความห่างชั้นของระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่ต้องการ กับระดับที่ผู้เรียนมีอยู่มากน้อยเพียงใด พร้อมกำหนดแนวทางการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาต่อไป การประเมินผลจึงประกอบด้วย

๑. ตัววัดผล (Indicator)

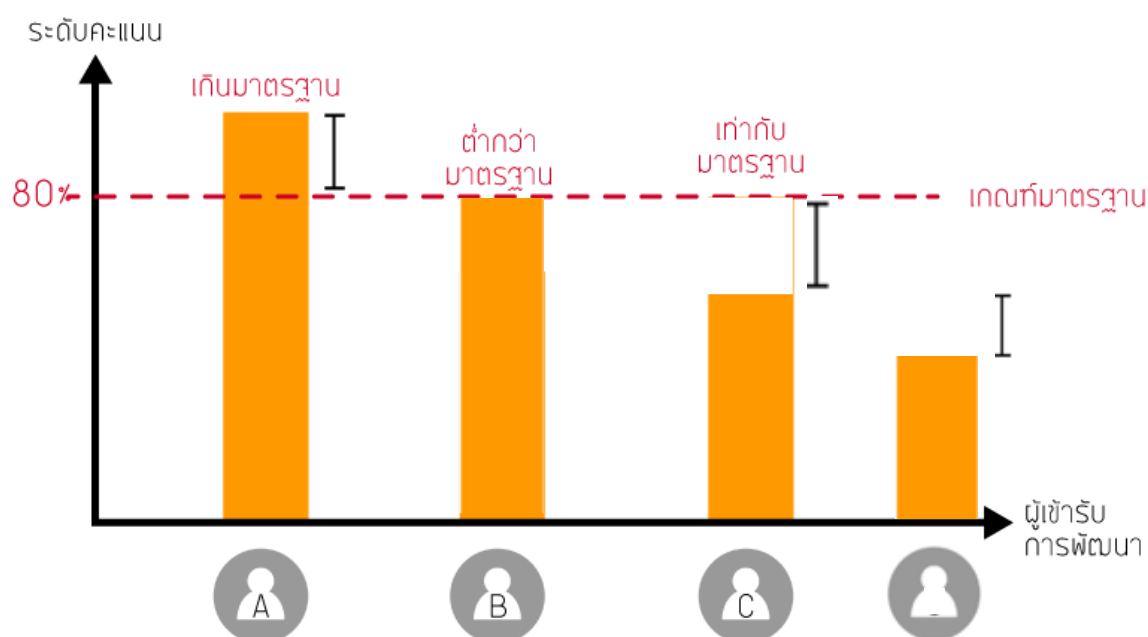
ตัววัดผล คือ สิ่งที่จะใช้ในการบอกว่าการใช้ความรู้ ทักษะ และการแสดงพฤติกรรมของผู้รับการประเมินนั้นอยู่ในระดับใด เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ในกระบวนการวัดผล

๒. เป้าหมาย (Target)

เป้าหมาย คือ ระดับของความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม ที่ต้องการให้ผู้เข้าเรียนมี และสามารถปฏิบัติได้

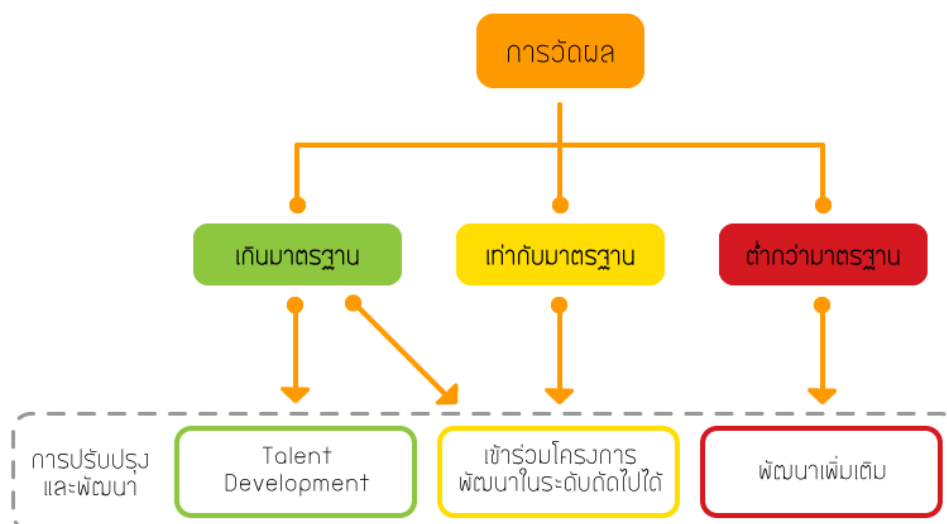
๓. การเปรียบเทียบ (Comparison)

การเปรียบเทียบ คือ การนำผลที่ได้จากการวัดผลมาเทียบกับเป้าหมาย หรือ เทียบกับผู้เรียนท่านอื่น ๆ เพื่อให้ทราบว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐาน หรือเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่

๔. วิธีการปรับปรุงและพัฒนา (Development Method)

เมื่อเราทราบว่าวัดผลอะไร มีเป้าหมายอยู่ที่เท่าไร และระดับคะแนนที่ได้แล้ว เราก็จะออกแบบวิธีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป โดยนำผลที่ได้จากการประเมินนี้มากำหนดเป็นเป้าหมายใหม่ในการพัฒนา ซึ่งอาจจะเป็นกระบวนการพัฒนาที่ต่อยอดจากโครงการเดิม เช่น โครงการพัฒนาเพื่อการเลื่อนระดับเป็นผู้จัดการสำหรับหัวหน้างานอาวุโส หรือเริ่มต้นโครงการใหม่เพื่อพัฒนาทักษะที่ควรมีเพิ่มเติมเพื่อการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นก็ได้ เช่น โครงการพัฒนาวิทยาการภายใน หลังจากสอบผ่านโครงการพัฒนานักบริหารงานชาย เป็นต้น

SSING360°

S = Study : ศึกษา นักเรียนรายบุคคล ออกแบบและจัดการการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถเฉพาะของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้เต็มที่

S = Spindle : ขับเคลื่อนและพัฒนานักเรียน เน้นการเสริมสร้างความสามารถและทักษะของนักเรียน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

I = Inovetion : ใช้แนวคิดหรือเทคนิคใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงและเสริมสร้างการเรียนรู้และการพัฒนาของนักเรียน นวัตกรรมเป็นเครื่องมือ, วิธีการ, หรือแนวทางการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงของนักเรียน

N = Nature life : ลักษณะหรือคุณสมบัติตามธรรมชาติที่มักพบในตัวนักเรียน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนรู้ การปฏิสัมพันธ์ และพฤติกรรมในการศึกษา

G = Genius : ศักยภาพหรือความสามารถพิเศษที่นักเรียนบางคนมีในด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน ซึ่งอาจจะเป็นทั้งด้านการเรียนรู้เชิงวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ หรือความสามารถในการแก้ปัญหา

360° : กระบวนการประเมินรอบด้านที่พิจารณาผู้เรียนหรือบุคคลในทุกมิติ โดยผู้อำนวยการประเมินครู ครูประเมินนักเรียน ผู้ปกครอง นักเรียนประเมินครู

๒. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒.๑ ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (๒๕๔๗ : ๕๓) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการเรียน การสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์และพะเยาว์ ยินดีสุข (๒๕๔๘ : ๑๒๕) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (๒๕๔๙ : ๔๒) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่ได้ฝึกฝน เรียนรู้ ค้นคว้า อบรมสั่งสอนจากหลายแหล่งการเรียนรู้รอบๆตัว ทั้งบ้าน โรงเรียนและสังคม ที่สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไปได้

๒.๒ ประเภทของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (๒๕๔๕ : ๙๖) กล่าวว่า แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สิริพร ทิพย์คง (๒๕๔๕ : ๑๙๓) กล่าวว่า แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะและสมรรถภาพด้านสมอง ด้านต่างๆที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด

๓. นิยามและความหมายของทักษะด้านความจำ

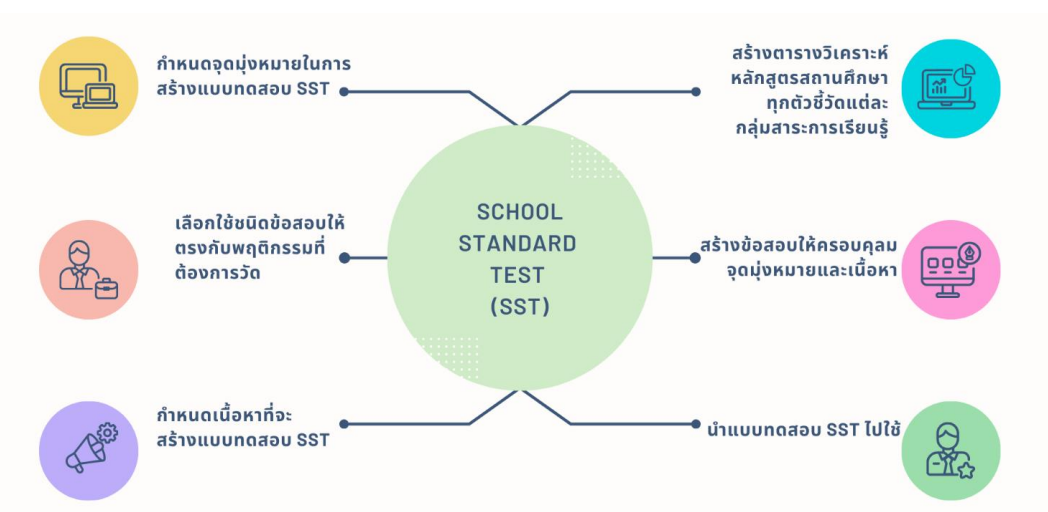
เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (๒๕๒๕ : ๑๒๑) กล่าวว่า ความจำ หมายถึง ความสามารถในการเก็บรักษา บันทึกเรื่องราวต่างๆไว้ในสมองอย่างถูกต้อง รวดเร็วและสามารถระลึกได้โดยสามารถถ่ายทอดสิ่งที่จำได้ออกมา

อเนก เพียรอนุกุลบุตร (๒๕๒๗ : ๑๓๘) กล่าวว่า ความจำ เป็นความสารถที่จะทรงไว้ซึ่งสิ่งที่รับรู้ไว้แล้วระลึกออกมา อาจระลึกออกมาในรูปของรายละเอียด ภาพ ชื่อ สิ่งของ วัตถุ ประโยคและแนวคิด ฯลฯ ความจำมี ๒ ชนิดใหญ่ๆ คือ จำอย่างมีความหมายและจำอย่างที่ไม่มีความหมาย

ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ (๒๕๒๘ : ๑๖๓) ความจำเป็นสมรรถภาพในการจำเรื่องราวต่างๆ เหตุการณ์ภาพ สัญลักษณ์ รายละเอียด สิ่งที่มีความหมายและสิ่งที่ไร้ความหมายและสามารถระลึกหรือถ่ายทอดออกมาได้

จากความหมายของการจำตามที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ความจำเป็นความสามารถของสมองในการจดจำสิ่งต่างๆที่เคยพบเจอ แล้วบันทึกเรื่องราวต่างๆไว้ในสมองอย่างถูกต้อง สามารถระลึกและถ่ายทอดสิ่งที่จำได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอน วิธีการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

การหาคุณภาพของนวัตกรรม

กลุ่มบริหารงานวิชาการสร้างเครื่องมือการตรวจแบบทดสอบโดยใช้โปรแกรม Excel สามารถวิเคราะห์คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนเฉลี่ยร้อยละได้

การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา/แก้ปัญหา

นำผลการประเมินมาวิเคราะห์รายวิชา รายบุคคล และชั้นเรียน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไปให้มีคุณภาพมากขึ้น

ผลการใช้นวัตกรรม

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ที่ผ่านมา นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนระดับสถานศึกษาสูงขึ้นใน ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ และมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สูงขึ้น

สรุปผลการใช้นวัตกรรมและการอภิปรายผล

๑. เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
๒. เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
๓. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหาปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิตดีขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและต่อยอดนวัตกรรม

นวัตกรรม การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร) เหมาะกับการทดสอบนักเรียนเรียนครบทุกสาระและทุกตัวชี้วัด ควรทดสอบนักเรียนก่อนสอบปลายปีหรือปลายภาค และทดสอบก่อนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและวัดระดับความรู้ของนักเรียน

ลงชื่อ.....ผู้เสนอนวัตกรรม

(นางสาวภัทราพร ปัตตานย์)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร)

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน

(นายสมประสงค์ ยมนา)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร)

บรรณานุกรม

การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลชลคราม.

[อินเทอร์เน็ต]. สรุขษฎ์ธานี: องค์การบริหารส่วนตำบลชลคราม; ๒๐๒๔ [วันที่อ้างถึง ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๗].

การวัดผล. [อินเทอร์เน็ต]. กรุงเทพฯ : บริษัท พีเพิล แวลู โซลูชั่น โปรไวเดอร์ จำกัด ; ๒๐๒๔ [วันที่อ้างถึง ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๗].

บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๕๔). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

พรณี ลีกิจวัฒน์. (๒๕๕๙). วิธีการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร : มิน เซอร์วิส ซัพพลาย.

สุวิมล ตีรกานันท์. (๒๕๕๑). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

๑. ด้านการส่งเสริมประสิทธิภาพการวัดและประเมินผลระดับโรงเรียน

การพัฒนาครูด้านการวัดและประเมินผล

กรรมการตัดสินกิจกรรม เรียงร้อยถ้อยความ
ระดับเขตพื้นที่การศึกษา งานศิลปหัตถกรรม

ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
โรงเรียนต้นแบบและครูต้นแบบ
การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
(Active Learning) ๒๕๖๖

ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
โรงเรียนต้นแบบและครูต้นแบบ
การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
(Active Learning) ๒๕๖๖

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและสถานศึกษา
และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ตัวชี้วัดระหว่างทาง และ
ปลายทางเป็นฐานยกระดับคุณภาพนักเรียนอย่างเป็นระบบ

๑. ด้านการส่งเสริมประสิทธิภาพการวัดและประเมินผลระดับโรงเรียน

การพัฒนาครูด้านการวัดและประเมินผล(ต่อ)

๑. ด้านการส่งเสริมประสิทธิภาพการวัดและประเมินผลระดับโรงเรียน

การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูและผู้บริหาร และการส่งเสริมภาวะผู้นำทางวิชาการของครูด้านการวัดและประเมินผล

ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสถานศึกษาอื่น

๑. ด้านการส่งเสริมประสิทธิภาพการวัดและประเมินผลระดับโรงเรียน

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน

๑. ด้านการส่งเสริมประสิทธิภาพการวัดและประเมินผลระดับโรงเรียน

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองและคนในชุมชน

๑. ด้านการส่งเสริมประสิทธิภาพการวัดและประเมินผลระดับโรงเรียน

การนิเทศ กำกับติดตามและให้คำปรึกษาของผู้บริหารโรงเรียน

การนิเทศ กำกับติดตาม

๒. ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน

ผลงานหรือผลการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ประจำปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

ระดับ/รายวิชา	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียน	51.27	31.77	38.44	26.56
คะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด	52.72	26.96	37.03	31.67
คะแนนเฉลี่ยสังกัด สพฐ. ทั้งหมด	56.20	28.70	39.69	33.65
คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ	57.30	29.96	40.75	37.32

เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ประจำปีการศึกษา 2561-2566 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายวิชา	2561	2562	2563	2564	2565	2566	เปรียบเทียบ 2565-2566
ภาษาไทย	44.87	45.56	47.02	42.41	45.03	51.27	+6.24
คณิตศาสตร์	25.00	23.13	25.58	28.66	32.81	31.77	-1.04
วิทยาศาสตร์	31.63	29.91	29.84	32.81	37.50	38.44	+0.94
ภาษาอังกฤษ	27.33	27.50	29.62	26.76	23.13	26.56	+3.43
ค่าเฉลี่ยรวม							+2.39

รายวิชา	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด
ภาษาไทย	75.50	27.63
คณิตศาสตร์	65.63	13.00
วิทยาศาสตร์	57.50	12.50
ภาษาอังกฤษ	37.50	18.75

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

๒. ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน

ผลงานหรือผลการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน(ต่อ)

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สิงห์ประชาวิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1				
ระดับ/รายวิชา	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียน	58.87	19.73	31.08	24.76
คะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด	47.01	22.76	28.39	28.75
คะแนนเฉลี่ยสังกัด สพฐ. ทั้งหมด	51.62	25.62	30.08	31.42
คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ	50.73	25.38	29.93	31.76

เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2561-2566 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3							
รายวิชา	2561	2562	2563	2564	2565	2566	เปรียบเทียบ 2565-2566
ภาษาไทย	47.88	54.79	49.17	52.73	62.45	58.87	-3.58
คณิตศาสตร์	20.00	22.29	22.00	22.17	25.47	19.73	-5.74
วิทยาศาสตร์	31.25	27.86	28.22	28.38	32.17	31.08	-1.09
ภาษาอังกฤษ	28.75	26.71	26.11	24.48	25.00	24.76	-0.24
ค่าเฉลี่ยรวม							-2.66

รายวิชา	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด
ภาษาไทย	74.47	36.43
คณิตศาสตร์	33.25	4.75
วิทยาศาสตร์	42.50	19.75
ภาษาอังกฤษ	37.50	12.50

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

๒. ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน

ผลงานหรือผลการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพครูในโรงเรียน

๒. ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน

ผลงานหรือผลการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพครูในโรงเรียน(ต่อ)

๒. ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน

ผลงานหรือผลการปฏิบัติที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพครูในโรงเรียน(ต่อ)

แบบรายงานนวัตกรรม

โรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก(Active Learning)

โรงเรียนบ้านธาตุน้อย(สังกัดประชาวิเทศ)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ